

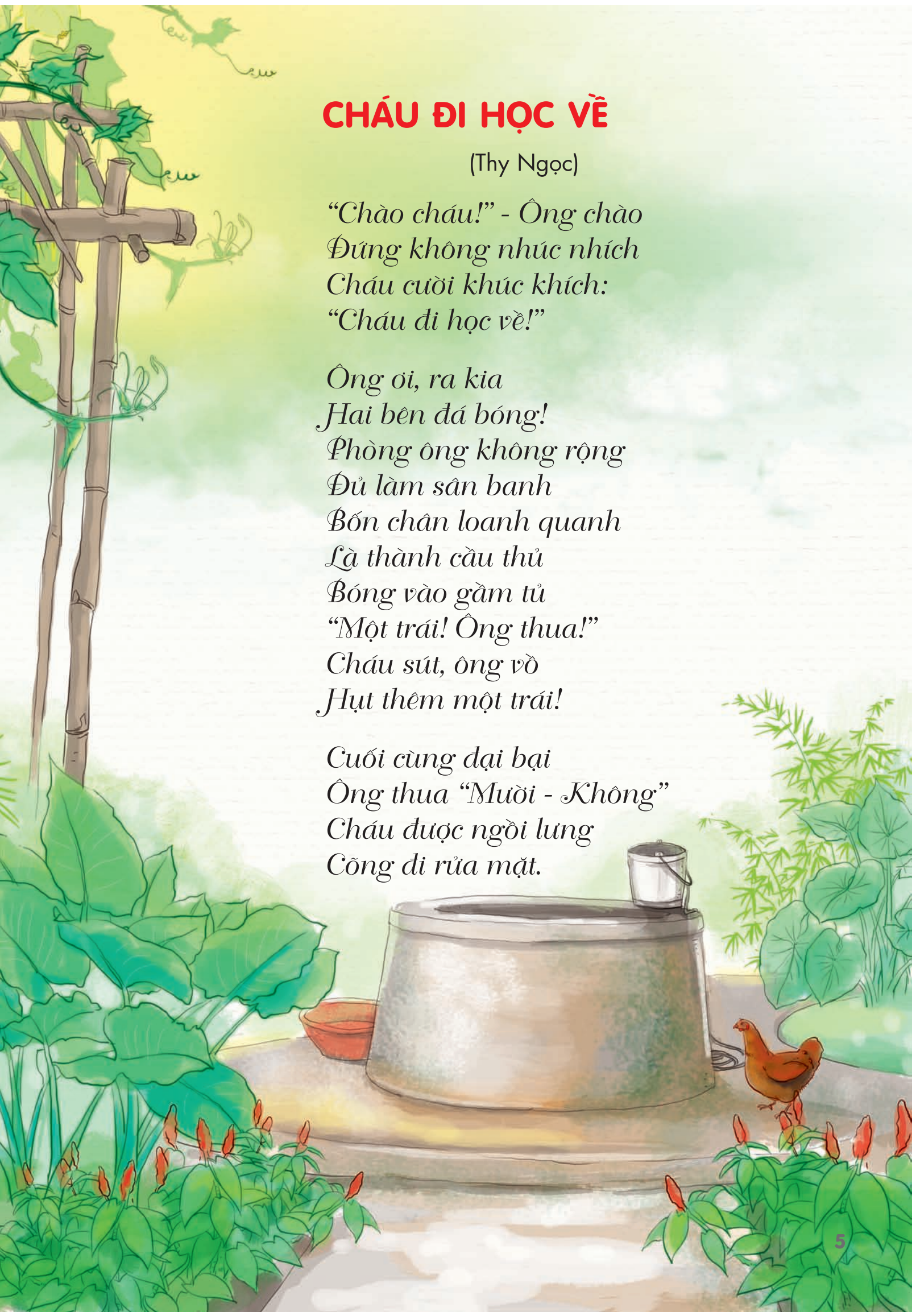
CHÁU ĐI HỌC VỀ

(Thy Ngọc)

“Chào cháu!” - Ông chào
Đứng không nhúc nhích
Cháu cười khúc khích:
“Cháu đi học về!”

Ông ơi, ra kia
Hai bên đá bóng!
Phòng ông không rộng
Đủ làm sân banh
Bốn chân loanh quanh
Là thành cầu thủ
Bóng vào găm tử
“Một trái! Ông thua!”
Cháu sút, ông vờ
Hụt thêm một trái!

Cuối cùng đại bại
Ông thua “Mười - Không”
Cháu được ngồi lưng
Công đi rửa mặt.

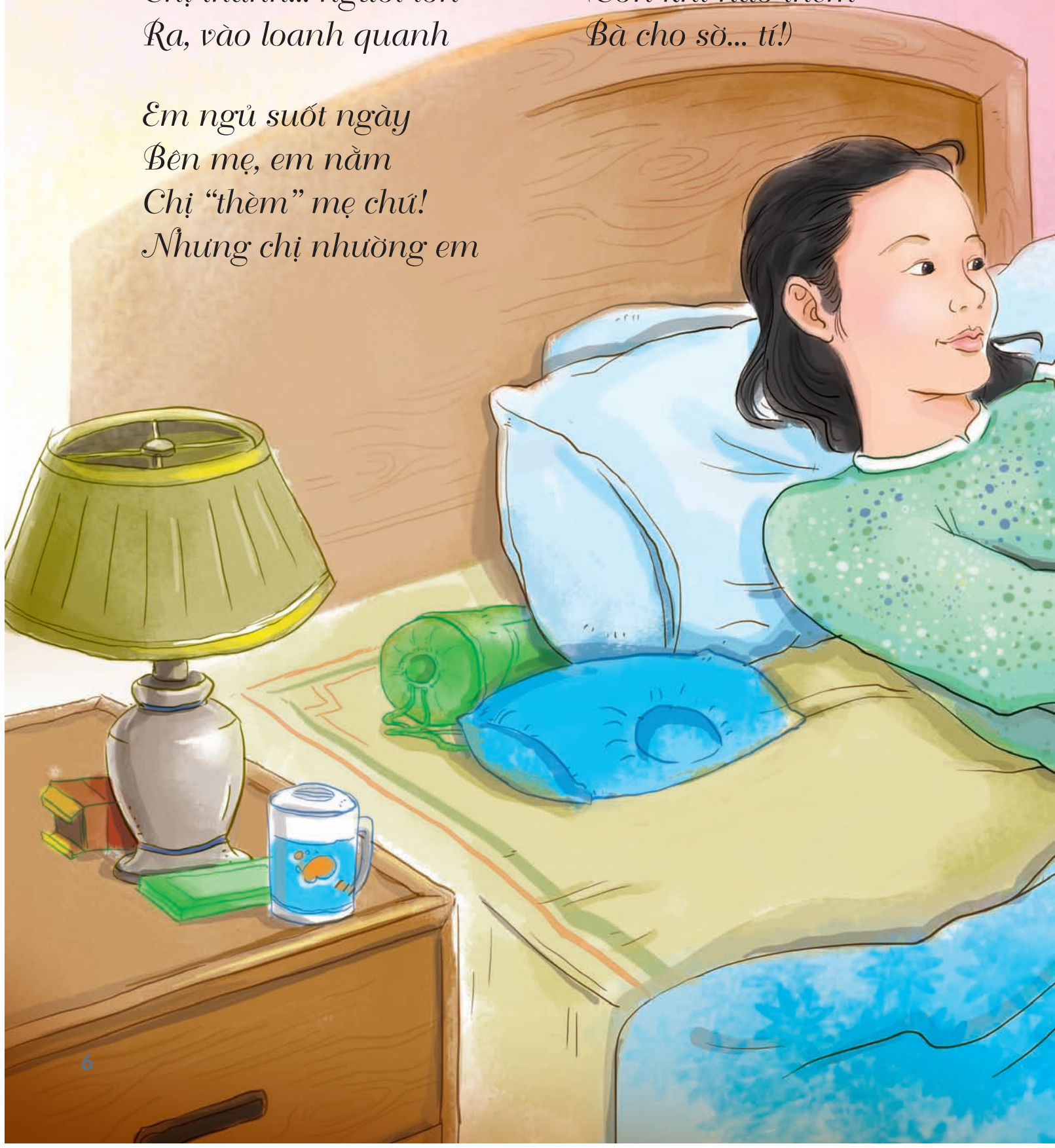
LÀ CHỊ

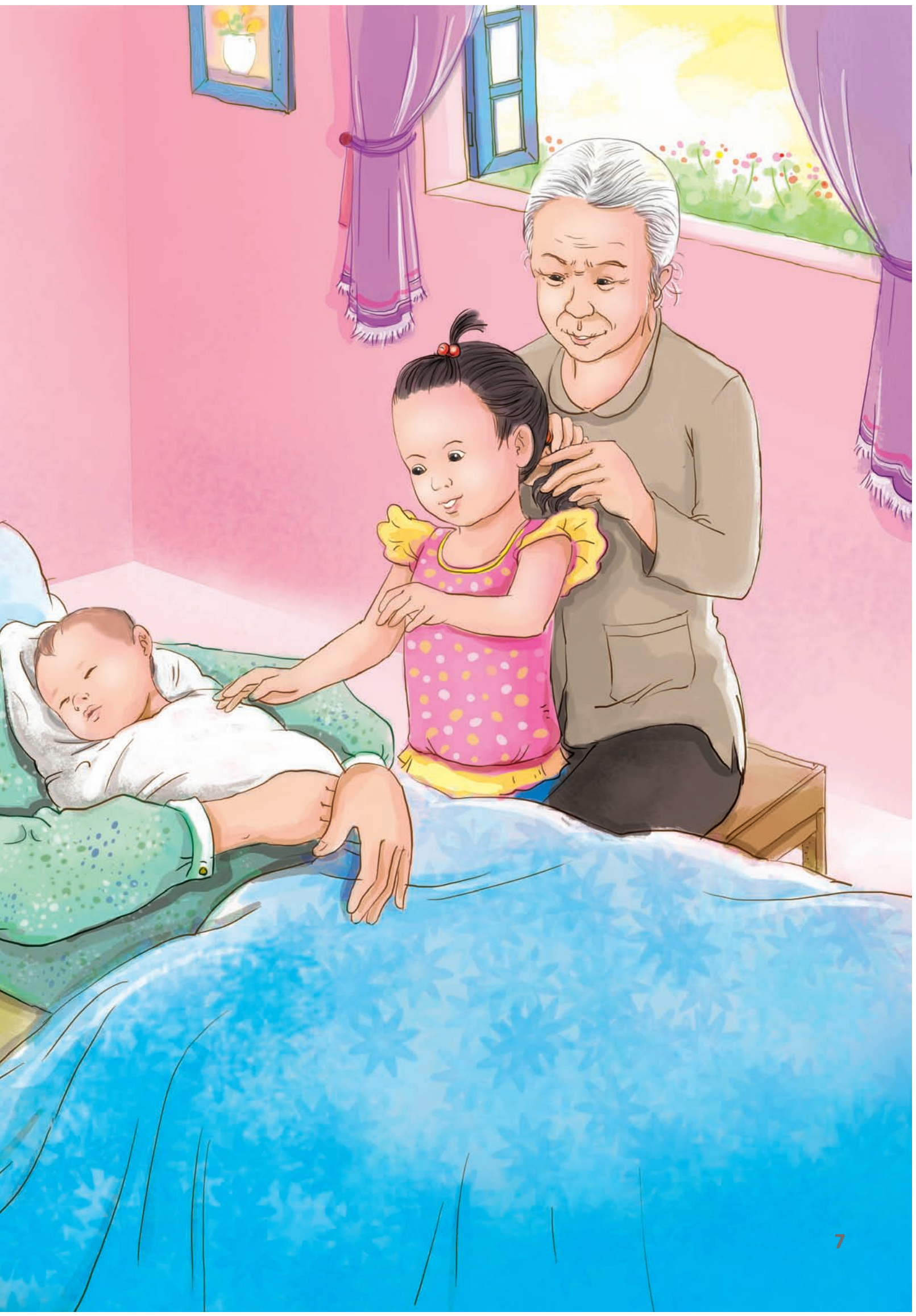
(Thy Ngọc)

Chị đang lên bốn
Em vừa mới sinh
Chị thành... người lớn
Ra, vào loanh quanh

“Cháu ngoan! - Bà khen
Thế mới là chị
(Còn khi nào thèm
Bà cho sờ... tí!)

Em ngủ suốt ngày
Bên mẹ, em nằm
Chị “thèm” mẹ chú!
Nhưng chị nhường em

TIẾNG VÔNG KÊU

(Trích thơ Trần Đăng Khoa)

*Kêu cà kêu kẹt
Kêu cà kêu kẹt
Em ơi cứ ngủ
Tay anh đưa đều
Ba gian nhà nhỏ
Đầy tiếng vông kêu
Kêu cà kêu kẹt
Kêu cà kêu kẹt
Kêu cà...
kêu kẹt...*

